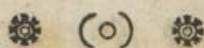

AD LECTOREM.

Agitur in his commentariis, ut ex te ipso vides Lector, de iis, quæ in re Medica majoris momenti sunt. Singula ex sua necessitate deducere nitimur: & utinam tanti fuissent vires nostræ, ut quod conati sumus, re ipsa consequi valuissent! Tuum erit, quicumque es ingenio felicior, judicio acrior, illam palmam arripere, cui nos fortasse frustra inhiavimus, nec nobis interim parum videbitur monstrasse viam, cui in re medica neminem hæcenus insituisse novimus. Si quid inveneris, quod aut non penitus abjiciendum, aut minus contemnendum judices, id ego totum debeo iis laboribus, quos equidem immensos sustinui, ut experirer, quousque progredi per me liceret in disquirendo, quid sit Animal, & quo pacto in eas operationes veniat, quæ solum pendent à necessariis motibus instrumentorum. Quousque progredi in ejusmodi disquisitione per me licuerit, suo etiam tempore noveris: interim ne tibi negotium faciant, quæ in hisce nostris ad rem medicam pertinentibus ex eadem illa disquisitione deduximus, hæc summa aliquot capita earum rerum, quæ à nobis in Animalium operationibus exponuntur.

Ex iis quæ ad motum Sanguinis.

1. Datus vulgatus circuitus sanguinis.
2. Sanguis erumpens è sinistro sinu Cordis nititur quidem in utrumque truncum arteriæ toto momento velocitatis, quam à Corde concipit: non tamen eodem toto momento fluit per arterias, sed excessu ejus supra momentum resistentiarum intra easdem arterias occurrentium.
3. Velocitas sanguinis per arterias, quarum origo à partibus truncorum magis proximis Cordi major est velocitate per arterias, quarum origo à partibus truncorum magis à Corde remotis.
4. Æquales ejusdem liquidi quantitates æqualibus velocitatibus per æqualia temporis intervalla in canale Conicum à basi versus verticem influentes, continuum ejusdem liquidi fluxum intra canalem constituunt, & ejus velocitas in singulis sectionibus semper perseverat ad sensum eadem, alterni illi influxus quantumcunque repetantur, nisi spatium temporis inter utrumque influxum fuerit longius tempore, quo impressus impetus ad sensum minuitur.
5. Iisdem positis, quanquam fluxus per canalem continuus est, effluxus tamen per emissarium non est continuus. nisi impetus liquidi ad emissarium sit major momento cohesionis, quo partes effluxuri liquidi cum partibus intra canalem succedentibus mutua divulsioni resistunt.

Ex iis, quæ ad motum liquidi per Nervos.

1. Datur liquidum in nervis igne concreescens.
2. Ejusmodi liquido nervi semper in naturali statu sunt pleni, fluitque per ipsos continuo quidem, sed lentissimo fluxu à cerebro versus partes, & à glandulis cerebri derivatur. Per cerebrum autem etiam spinalem medullam intelligimus.
3. Vis præcipua, qua liquidum nervorum à cerebri glandulis exprimitur, & per ipsos influxum agitur, est pressio proveniens à dilatatione arteriarum piam Matrem intextentium, & etiam intimè totum Cerebrum intercurrentium.
4. Sinus, sulci profundè excavati, ac flexuosi, & laminæ tenuiores ad contactum positæ in Cerebro, demum tota compositio ejus in Animalibus, insigni quantitate cerebri præditis,
cum

cum pia Matre tam artificiose circumducta, eo spectat præ cæteris, ut superius exposita pressio habeatur, absque eo quod cerebri corpus in discrimen dissolutionis veniat.

5. Et si liquidum nervorum continuo fluxu per ipsos fluit, in partes tamen corporis, in quas nervorum emissaria hiant, non excidit continuè, sed alternè, nec necessarium est, ut tempora inter utrumque effluxum sint in singulis partibus æqualia, sed possunt esse majora, minora, ac tam frequentia, ut effluxus continui videantur, & effectus ab iis provenientes re ipsa continui sint. Hæc autem pluribus de nominibus contingant oportet, & naturaliter, & per assuetudinem.
6. Etiam in musculos omnes, tam scilicet contranitentes, quam contranitentibus destitutos excidit liquidum nervorum alternè, & in utrisque vim suam exerit, sed in musculis ex æquo contranitentibus irrita est, in reliquis non item.
7. Liquido cujuslibet ex confluentibus nervis refluyente versùs originem, in quemlibet ex confluentibus derivetur necesse est quantitas sui liquidi naturali major.
8. In contractione musculi sit refluxus liquidi per nervos, qui per ejusdem musculi villos & distribuuntur, & tanto quidem impetu, ut partes seriei refluentis superent ex se ipsis momentum, quo partes seriei succedentis naturaliter inter se cohærent.
9. Pertingentibus speciebus sensilibus ad nervos sensuum externorum sit refluxus per eosdem nervos, & tanto quidem impetu &c. ut in præcedenti.
10. Liquidum in nervis contentum refluit semper undatim, si ve refluat pertingentibus speciebus sensilibus ad nervos sensuum externorum, si ve contrahente se musculo: à refluxu ex se ipso quiescit, & antequam à refluxu quiescat, fluit per eundem nervum, refluitque sapius fluens, refluensque semper undatim.
11. Liquidi, & nervorum continentium tremor diversus est, prout diverso momento contrahitur musculus, aut species sensiles ad ipsos pertingunt; & in momenti quidem majori tremor componitur ex undis densioribus, & breviori tempore oscitantibus, in minori autem ex rarioribus, & temporis longioris.
12. Tremente uno nervorum tremant confluentes omnes oportet.

13. Undante liquido pars ejus liquidior, quæ spiritus dici potest, à centris singularum undarum ad usque superficiem nervi per ambitum undecunque, & confertim extruditur, & est eadem cum illa, quæ ex eodem liquido naturali perspiratione perspirat.

Ex iis, quæ ad motus Musculorum.

1. Villus ad alterum sui terminum immobilis, ad alterum ossi circa centrum aliquod revolubili ita oblique fixus, ut acutum angulum ad partes ejus centri constituat, in contractione aut eundem obliquitatis angulum non servat, aut divellitur, aut os, cui affigitur, flectit, aut dirumpit inter centrum & punctum inhesionis.
2. Ut os circa centrum aliquod revolubile moveatur per contractionem villi, oportet ut alter villi terminus ossi affixus moveatur eodem tempore, & per lineam rectam versus alterum sui terminum immobilem, & per circumferentiam circuli, cujus centrum idem immobilis terminus, seu ducatur per spiralem quandam.
3. Sive recta, sive ita oblique villus affigatur ossi, ut obtusum angulum ad partes centri constituat, ad utranlibet partem in contractione spiraleriter moveatur, circumvertere os, cui affigitur, non poterit: neque ipsum poterit circumvertere, si quanquam constituat acutum angulum ad partes centri, moveatur spiraleriter ad partes obtusi: poterit autem, si ad partes acuti convertatur.
4. Facultas villum contrahens ejus esse debet conditionis, ut eodem tempore per eandem rectam lineam ad oppositas partes nitatur.
5. Villus eodem tempore in oppositos terminos niti, contrahi, & circumverti non potest per principium intrinsicum partibus suis.
6. Villus eodem tempore in oppositos terminos niti, contrahi, & simul circumverti ad acutum angulum per pressionem medii, in quo supponitur, non potest.
7. Ad eundem motum villi conducere nihil possunt effluvia extrinseca quaquaversum vagantia, ac penetrantia, nisi prius alia facultas in villum intime influens ab internis ipsius partibus versus

his superficiem ni
mentum ejus fac
tentis, ut quic
bitur, ab illa
rius irrumpen
8. Subitam, a
os terminos a
se per solum im
tis, neque per
vos, neque per
9. Licet ad imper
tus, & copia liqu
possit increment
ctioni villi &c.
10. Subita, ac viol
nos fit per infla
se se cum imper
tem liquidum
bulla effundit
nem, amplitudi
11. Motus villi, r
liquido, compo
ctione per amp
veniat, con
ctionis brev
12. Dum villa
dem osse dive
cultas aliqua
quæ esse debe
13. Idipsum
alternis ad e
14. Villas dum
affigitur, non
fit major.
15. Contractio
etiam in poster
quid utraque d
vorum, est, q

sus superficiem nitatur; id autem cum contingit, tantum est momentum ejus facultatis ab internis partibus versus exteriora nitentis, ut quicquid vi effluviarum quasi totidem cuneorum tribuitur, ab illa solum re ipsa habeatur, & proinde cunei illi exteriorius irrupentes omnino fictitii sunt.

8. Subitam, ac violentam villi contractionem, nisi sumque in oppositos terminos ad voluntatis, aut appetitus imperium, nec fieri posse per solum impetum, aut quantitatem sanguinis in villum fluentis, neque per solum impetum, aut quantitatem liquidi per nervos, neque per confluum utrorumque simul.
9. Licet ad imperium voluntatis, aut appetitus cresceret impetus, & copia liquidi per nervos quantumlibet, non tamen id esse potest incrementum, quod satis sit subitæ, ac vehementi contractioni villi &c.
10. Subita, ac violenta villi contractio, nisi sumque in oppositos terminos fit per influxum liquidi subito rarefcentis, aut quaquaversum se se cum impetu in bullas innumeras effundentis. Oportet autem liquidum influens fit tantæ mollis, ut cum rarefcent, aut in bullas effunditur, ipsius partes per universam villi longitudinem, amplitudinemque se premant.
11. Motus villi, rarefcente intra ipsum, aut se in bullas effundente liquido, componitur ex contractione per longitudinem, & distractione per amplitudinem: cum villus in suam longitudinem restituitur, contrahitur per amplitudinem, & causa hujus contractionis breviter indicatur.
12. Dum villus contrahitur, imæ ipsius partes hærentes ossi ab eodem osse divellentur, & in obtusum angulum trudentur, nisi facultas aliqua contrahitur, eamque extrusionem impediat, & quæ esse debeat ejus impedimenti positio.
13. Id ipsum exemplo confirmatur, & villus totus cum retinaculis alternis ad extrema, & æquidistantibus constituitur.
14. Villus dum per longitudinem contrahitur, terminos, quibus affigitur, non adducit invicem, sed abducit, eodemque tempore fit major.
15. Contractio villi duplex est, naturalis altera, quam necessariam etiam in posterum appellabimus, ex appetitu, & voluntate altera: quid utræque differant, & quo pacto contingant, & liquidum nervorum, est, quod subito rarefcent, & in bullas effunditur: causa
d
autem,

autem, cur rarescar, aut effundatur in bullas, est effusio, aut per-
mixtio ejus cum sanguine, vel particularum, quæ ab utrisque iis
liquidis, vel eorum alterutro intra villum separentur.

16. Villus contractilis naturali contractione alterne contrahitur, &
per intervalla quidem æqualia: voluntaria autem, aut per appe-
titum continue, & per intervalla æqualia, inæqualia, majora, mi-
nora, prout opus est.

Ex iis, quæ in prima parte Respirationis.

1. Sive alteruter, sive uterque superiorum intercostalium, non au-
tem simul inferiores contrahantur, compages pectoris solvitur.
2. Ne per contractionem intercostalium superiorum compages pec-
toris solveretur, disponi iidem intercostales non nisi subcontra-
rie potuerunt, & ad quem usque terminum.
3. Utroque ordine intercostalium, superioribus scilicet, & inferiori-
bus eodem tempore se contrahentibus centrum gravitatis u-
niuscujusque costarum, quæ inter primam, octavamque conti-
nentur, extrorsum oblique convertitur, nec compages pectoris
solvitur.
4. Ne per contractionem utriusque ordinis intercostalium univer-
sa compages pectoris solveretur, unicuique costarum ad ster-
num non pertingentium ita debuit affigi musculus, ut per ejus
contractionem extremæ inferiores, interioresque uniuscujusque
ipsarum partes oblique extrorsum converterentur, & septum
transversum est ejusmodi musculus.
5. Ne compages pectoris solveretur, costæ ad centra suspensionum
iis instrui musculis debuerunt, per quorum contractionem adi-
gerentur leviter introrsum ad partes abdominis eodem tempore,
quo per contractionem utriusque ordinis intercostalium, & dia-
phragmatis eadem costæ convertuntur extrorsum: & ad verte-
bras quidem costæ omnes ejusmodi musculis instrui debuerunt,
ad sternum verò illæ solum cartilagine, ad quas momentum in-
tercostalis inferioris majus est momento superioris, Triangularis
autem, & Sacrolumbus sunt ejusmodi musculi.
6. Ne compages pectoris solveretur, unaquæque costarum ad ster-
num usque pertingentiū constare non potuit ex solido esse à ver-
tebris ad sternum usque continuo, neque ex pluribus ad se invi-
cem non inclinatis, sed per eandem armillam dispositis, aut
quan-

quantum inclin-
tibus, sed const-
sternum nitenti-
sed ad aliquem
articulum co-
altera sola
eandem term-
7. Ille terminus
eum partes, de
rum suspensio
musculus inter-
firantur in un-
cedentium, det-
cedentium ad p-
dine longiores
duas qualque
cedentes debu-
inter duas qua-
cartilagine ad
que ad sternum
natione respon-
amix vertebris
plici, sed dupli-
8. Costæ omnes
tingentes a-
pra, dimiui
tur, quo quo-
sta similiter,
& in eum qui
ordinis inter-
musculis se
trorsum.
9. Cartilago pri-
leu cum ipso
ad sternum us-
que ita cum e-
eandem Ellip-
tali pectoris.

quanquam inclinatis ad invicem, in sternum tamen non nitentibus, sed constare solum potuit ex duabus portionibus etiam in sternum nitentibus, quarum aut utraq̃ue quidem rigida ex osse, sed ad aliquem terminum inter sternum, & vertebrae in mobilem articulum concurrentes obtuso ad partes capitis angulo; aut altera solum rigida flexili alteri ex cartilagine, aut tenui osse ad eundem terminum, angulumque cohærens.

7. Ille terminus, ad quem concurrunt utraque singularum costarum partes, debuit esse alter, & anterior eorum, qui in oppositarum suspensionum centra nituntur, hoc est, ad quem desinit musculus intercostalis exterior: anguli, qui ad eos terminos constituuntur in unaquaque costarum sibi ad partes abdominis succedentium, debuerunt esse minores angulis in unaquaque præcedentium ad partes capitis; sed cartilaginee, & costæ eodem ordine longiores. Distantia autem connexionum cum sterno inter duas quasque cartilaginee sibi ex ordine ad partes abdominis succedentes debuit esse minor distantia earundem connexionum inter duas quasque præcedentes ad partes capitis, nec omnes cartilaginee ad sternum usque pertingere potuerunt. Iis autem, quæ ad sternum usque pertingebant, simili longitudine, & inclinatione respondere debuerunt posteriores osseæ costarum partes affixæ vertebrae, & hæc iisdem vertebrae affigi non potuerunt simplici, sed duplici suspensione.
8. Costæ omnes utriusque lateris sive pertingentes, sive non pertingentes ad sternum, ne prima quidem ad partes capitis excepta, simul moveantur oportet, hoc est, eodem tempore contrahantur, quotquot hæcenus exposuimus musculos: prima autem costa similiter, ac reliquæ omnes extrorsum obliquè convertitur, & in eum quidem motum venit partim per contractionem primi ordinis intercostalium, partim per motum sterni, quod costarum musculis se contrahentibus truditur ab iisdem costis obliquè extrorsum.
9. Cartilago primæ costæ ad partes capitis debuit adnasci sterno, seu cum ipso cohærere sine mobili articulo: reliquarum verò ad sternum usque pertingentium mobiliter, & ex adverso, atque ita cum eodem articulari, ut centra suspensionum essent ad eandem Ellipsin, quæ per eadem centra ducitur æquidistans basi pectoris. Superiores costæ debuerunt articulari ad inferio-

rem transversorum processuum vertebraliū partem, inferiores ad superiorem, mediā ad mediam. In infimis autem ad abdomen unica ad vertebrae fuit opus articulatione. Extrema costarum ad sternum non pertingentium esse debuerunt ad ejusdem Ellipsis circumferentiam, ad quam sunt extrema pertingentium ad sternum. Neque multum interfuit, siue cartilagineae costarum ad sternum non pertingentium formarent unicum cartilagineum corpus, siue discretum: instructane, an destituta internis intercartilagineis musculis, sed satis fuit, quomodocunque componerentur, ut ad cartilagineum usque sibi praecedentis costae, & ad sternum usque pertingentis aptum impetum per vim contractionis à diaphragmate conceptum traducerent.

10. Siue pronum, siue rectum, siue recto pronum sit Animal, fieri non potuit, ut ipsorum pectora comprehenderentur aliis superficiebus, quam Coni Elliptici, & in rectis quidem major diameter basis conjungere debuit laterales, & maximè distantes terminos oppositarum costarum: in pronis, & recto pronis sternum, & vertebrae. Mulieris, quam viri sternum compressius, & illius superiores cartilagineae citius ossescunt inferioribus, & citius etiam ossescunt superiores sterni cartilagineae in muliere quam in viro, si caetera in viro, & muliere sint paria. Claviculae in rectis, & recto pronis constitui debuerunt, in pronis non item.
11. Costarum musculis se contrahentibus omnes pectoris dimensiones crescunt, seu fit spatium ejus priore majus, & simile.
12. Conjunctum est costis avium instrumentum interioribus intercostalibus, septoque transverso vicarium, & cujusmodi ipsum, & ipsius motus se habeant.
13. Pectus dilatari non nisi à recensitis musculis potest, nec ab aliis quidem constringi, quanquam numero plures, & loco diversi sunt; perinde tamen est, ac si essent unicus contrahente destitutus, & pectus dilatari alternè, & constringi debet: non tamen alterni motus pectoris aequitemporanei sunt alternis motibus cordis, nec esse possunt.
14. Motus pectoris naturalis potest esse tam minimus, ut sensum fugiat, imò ut costae ad sternum pertingentes, & praecipue breviores ne moveantur quidem: hoc motu tam minimo potest per voluntatem dari minor, & utroque major per voluntatem, aut stimulum.

milium. Præcipue
septem transver
musculorum co
aſſiguntur, & 6
15. Vertebrae
tum heret
ipſarum ad in
teris, nec ear
tem minus ob
ti, & longiſſi
tes. Ne autem
unt potius ure
16. Cum pectus e
olla moveat pect
ficiem in quolib
qua alia facili
sum lineas aequ
17. Facultas, quae
et compriment
qui in pulmones
concretae ut
musculi pectoris
18. Connatis se
ſpines animal
illud tempore
pore contractio
ſeo fiat inſpiran
datur aer, ſeu
motus primus
ſeu ſecundus
19. Quid in im
quoad pulmon
20. Folliculus ac
melis, circum
liber inclinatus
tioneſis in ſe
ram.

mulum. Præcipuum cujuscunque ex his motibus instrumentum septum transversum est, & quid in contractione, & restitutione musculorum contingat iisdem musculis, atque ossibus, quibus affiguntur, & spatio, quod à compage comprehenditur.

15. Vertebrae dorsi iis instrui musculis debuerunt, per quorum motum fieret, ut in motu musculorum pectoris nec duæ quæque ipsarum ab invicem, nec omnes simul à colli, & lumborum vertebri, nec earum aliquot ab invicem divellerentur: primum autem munus obeunt vertebrales omnes, spinati scilicet, semispinati, & longissimi, sive recti medii, laterales, & obliquè ascendentes. Ne autem totum dorsum à collo, & lumbis divellatur, faciunt posticus uterque ferratus, superior scilicet, & inferior.
16. Cum pectus est in aere constitutum, nec muscoli contrahi, nec ossa moveri possunt, nisi aeri extrinsecam ejusdem pectoris superficiem in quolibet animalis positu undecunque comprimenti aliqua alia facultas ab interna superficie per easdem quaquaversum lineas æqualibus viribus contrahatur.
17. Facultas, quæ ab interna superficie pectoris debet aeri extrinsecè comprimenti viribus æqualibus contrahenti, est similiter aer, qui in pulmones ducitur: nulla alia causa potest cum hoc aere concurrere ad æquilibrium illud constituendum, & quomodo muscoli pectoris in primam contractionem veniant.
18. Contractis semel musculis pectoris per totum vitæ spatium respiret Animal necesse est, iisdem scilicet muscoli per universum illud tempus alternè restituantur, & contrahantur, & quo tempore contrahuntur, dilatetur pectus, & ducatur aer in pulmones, seu fiat inspiratio: cum restituantur, constringatur pectus & reddatur aer, seu fiat expiratio. Hujus autem perpetui, & alterni motus primus terminus, seu principium est inspiratio, supremus, seu finis expiratio.
19. Quid in inspiratione, atque expiratione contingat pulmonibus quoad ipsorum partes, etiam sine sectione noscendas.
20. Folliculus aere tumidus, atque in eo statu sphaericus cum detumescit, circumpressus per lineas ad suam longitudinè quomodo libet inclinatas, fit se ipso longior quasi sphaeroides, & rursus intumescens fit se ipso brevior, quousque rursus evadat in sphaeram.

21. Rami asperæ arteriæ, qui per pulmonem ducuntur, ita natura comparari debuerunt, ut in inspiratione longiores fierent, expiratione breviores, quod contingere non poterat, si ex solido osse, aut cartilagine constitissent, ex membrana, musculo, aut circulis cartilagineis ita sibi ex ordine superimpositis, ut inter utrumque ipsorum excurrerent muscoli adducentes, atque abducentes; sed oportuit, ut compingerentur ex parvis lamellis duriusculis, cujusmodi sunt cartilagine, quæ ad exteriorem superficiem aliqua ex parte cohererent cum membrana ramorum canales componente; inter se verò per musculos ita duarum quarumcunque Iumbis affixos, ut iis in inspiratione tensis mutuò abscederent, in expiratione laxatis accederent, imò etiam superponerentur, ut in piscibus squamæ.
22. Sanguis fluere per pulmones debuit, nec potuit iis non inflatis, potuit tamen per reliqua viscera.
23. Ducto in pulmonem aere ejus momenti, quod ramis tracheæ ad obtusum angulum convertendis, inflandisque folliculis sufficiat, non tamen tanti, quod per nimiam folliculorū extensionem iis advolutos canales sanguinis occludat, totus pulmo simul inflabitur, & sanguis per ipsum fluat.
24. Sanguis nihil patitur ab aere, cujuscunque momenti sit, dum in pulmonem ducitur, neque cum redditur, si minoris, aut majoris momenti fuerit: at verò cum expiratur aer momenti mediocris, tum sanguis ab ipso solvitur in minimas partes, & quidem sub ipsum expirationis initium, nihil deinde patiens per totam reliquam expirationem.
25. Aer æquo rarior, & æquo densior non est idoneus respirationi, & utervis respiretur inter varias, & plures affectiones, brevi Animal moritur.
26. Neque ad sensum patet, neque ex pulmonum motibus deducitur aut ipsum aerem, aut quid ab aere separatum in vasa sanguinis pulmonaria ex iisdem pulmonibus per respirationem derivari.
27. Neque ut sanguis fit liquidus, neque ut muscoli moveantur, necessarium est aliquid ab aere separatum in pulmonibus, & per respirationem admistum sanguini.
28. Neque ejusmodi separationem, ac derivationem à pulmonibus arguit supposita necessitas effervescendi ad generandum, vel incenden-

cedendum sang
 neo, aut incend
 29. Digestio nec
 & alius ejusmo
 30. Neque ea
 arguit suppo
 31. Ideo materia
 per respiration
 rare, & in his,
 fermento depon
 32. Qui humor ex
 in corde, sed in p

1. Cordi, & musc
 in non naturali
 nihil peculiare
 unde Cor muscu

E
 1. Separatio, ac d
 poris multum fi
 quorum alter
 tempore qua
 2. Inæqualiter a
 bus, & a comm
 quod est liquid
 Hac tenas oppo
 caulaberis, si

cendum sanguinem, ita scilicet, ut nitrum temperare fervorem, aut incendere sanguinem debeat.

29. Digressio necessaria de flammaram accensione, extinctione, & aliis ejusmodi proprietatibus.
30. Neque eandem separationem, ac derivationem à pulmonibus arguit supposita similitudo vitæ cum flamma.
31. Ideo materia sanguinis intra pulmones in minimas particulas per respirationem solvitur, ut possit Animal alere, movere, generare, & in his, illisve partibus admistos inutiles humores absque fermento deponere, uno verbo, operationes animalis obire.
32. Qui humor ex chylo genitus alit animal, & sanguis dicitur, non in corde, sed in pulmonibus generatur,

Exiis, quæ ad Cor.

1. Cordi, & musculo eadem omnia conveniunt, sive in naturali, sive in non naturali statu spectentur: & in utrolibet statu spectentur, nihil peculiare convenit Cordi, quod musculo non conveniat, unde Cor musculus est.

Exiis, quæ ad Separationes.

1. Separatio, ac derivatio inæqualiter liquidorum per canales corporis mistim fluentium fit per compositionem duorum motuum, quorum alter moveat per longitudinem canalium, alter eodem tempore quaquaversum per latera.
2. Inæqualiter autem liquidis alicubi in corpore mistim quiescentibus, & à communi aliqua facultate compressis prius exprimitur quod est liquidius.

Hæc teneas oportet quicumque legis, neque dicendi obscuritatem causaberis, si necessariis disciplinis instructus accesseris. Vale.

V. D. Fulgentius Origethus Pœnitentiarius pro Eminen-
tiff. ac Reverendiff. D. D. Card. Hieronymo Boncom-
pago, Archiepiscopo Bonon. & Principe.

De mandato Reverendiff. P. Inquisitoris vidi ego infra-
scriptus Librum hunc, in quo Medicina nova Metho-
do, solidè, & ingeniosè tractatur, & dignum typis
censui.

Marcellus Malpighius.

Imprimatur

Fr. Vincentius Ubaldinus Vicarius Generalis S. Officii
Bononiæ.

DE